

Şüpheler Sarmalı-1

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (58.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Ümmet-i Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Peygamber aleyhisselam Efendimiz'in nübüvvetine iman eden insanlardan oluşuyor. Ümmetimizin toprakları, ümmetimiz değildir. Ümmet-i Muhammed'in Kudüs'ü, Mekke'si, Medine'si, İstanbul'u kıyamet gününde ümmet-i Muhammed olarak dirilmeyecek.

Bugün biz 'Muhammedun Resûlullah' diyerek, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellemi Allah'ın nebisi kabul edip onun şeriatını hayatının vazgeçilmez sistemi olarak gören insanlarız. Birimizin beşimizin, dolayısıyla toplumumuzun bir parçasının zihnindeki karışıklıklar, ümmetimizin tablosunun bulanık gözükmesine neden olur.

Bu sebeple ümmet-i Muhammed'in Arafat'taki veya Kâbe'yi tavaf ederken görüntüsü bizi tatmin edebilir; ama Allah, 2016'da zihinlerimiz ve kalplerimizi Efendimiz aleyhisselamla aynı çizgide görmezse biz kendimizi ümmet görüyoruz diye Allah da öyle kabul etmez. Biz ihramlı hâldeki pozisyonumuzdan kendimize artı puan verebiliriz; Allah ise göğüslerdeki heyecan ve imanı görmek ister.

Ümmetin Mescid-i Aksa'sının Yahudi işgali altında olması, ümmetimiz için bir yıkımdır. Topraklarımızın işgal edilmesi, ümmet tablomuza bakıldığında bir bozukluk işaretidir. Bunlar bizim de gördüğümüz eksiklik ve bulanıklıklar oldukları için, zaten düzeltilmeleri için uğraşyoruz. Ama bugün ümmet olarak; Allah, Peygamber, Kur'an, sünnet, şeriat, ahlak konularında zihinlerdeki bulanıklıklar, şeytanın binlerce yıllık emeğinin karşılığı olarak insanların zihinlerindeki imanî gerçekleri sarsmayı başarmış olması, Arafat'taki ihramlı hacılar kadar o hacıların kalplerinde dönen dolapları gören Allah'ın nazarında ümmet-i Muhammed'deki çatlaktır.

Elbette biz kimsenin kalbine hükmetmeye muktedir değiliz, böyle bir hakkımız da yoktur. **Kalplere muttali olan Allah'tır. Ama bilmeliyiz ki beyinlerdeki karışıklık söze-göze-ele-ayağa yansır. Muhammed aleyhisselamın kâinatın efendisi olduğu konusundaki küçük bir çatlak, Buhari'deki bir hadisi reddetmeye yansır; daha sonra da Kur'an-ı Azîmuşşan'ın herhangi bir ayetiyle pazarlığa doğru götürür.**

Herhangi bir insanın konuştuğu şeyler, beyindeki tasarımların sonucudur. Yürüdüğü yok onu o yola sevk eden beyindir. Bu sebeple, beyinlerimizi sarsacak şüphe sarmalına karşı ümmet-i Muhammed olarak teyakuzda olmak zorundayız. Ümmetin Mescid-i Aksa'nın etrafındaki iman eden çocuklarının Yahudi askerleri tarafından dipçiklenmesi-kurşunlanması-ezilmesi bizi ne kadar esefe düşürüyorsa ümmetimiz adına bir zayıf olduğu için, dünyanın herhangi bir yerindeki gençlerin zihinlerinde oluşturulmaya çalışılan çatlaklar da bizi Mescid-i Aksa'nın duvarındaki çatlaklar kadar ilgilendirir.

Esasen zihinlerdeki çatlaklar, şeriat adıyla şüpheler, Mescid-i Aksa'nın duvarlarındaki çatlaklardan daha tehlikelidir. Çünkü Mescid-i Aksa'nın duvarındaki çatlak, sıvayla tamir edilebilir; ama zihinlerdekiler üzerinden asırlar geçse bile düzelmez. Şeytanın asırlar önce başlattığı fikir-hareket akımları bugün bitmemiştir. Ahmed bin Hanbel'i kırbaçlatan Mutezile hareketi, bugün dünya Müslümanlarının neredeyse kabul edilmesi makul gerçeklerinden oluvermiştir. O gün Allah'ın kitabı Kur'an'a 'mahlûk'

demeye cüret edenler, bugün de 'bana göre' diye başlayarak ayetleri yorumlamaya can bulmuş ve ümmetin toprağında hareket etmeye başlamışlardır.

Ümmetimiz coğrafyası üzerinden büyük bir işgal teşebbüsü altındadır ve tarihinin en ağır maddî zayıyla meşguldür. Ama Gazalî dönemindeki Batınî hareketi dâhil olmak üzere bugünkü kadar, insanlar Resûlullah aleyhisselamın sünnetine, Kur'an-ı Kerim'in sarîh ve sarîh bilgilerine ve ümmetimizin bugüne kadar peşinden gittiği müçtehit liderlerine cüretkârane saldırılmamıştır.

Mescid-i Aksa'yı çökertmekten daha vahimi, on yaşına gelmemiş çocukların rızık endişesiyle Allah'tan koparılmış, on yaşındaki kız çocuklarının boşanmaya karşı tedbir alacak şekilde Allah'tan, kaderden ve İslamî ahlaktan uzak bir anlayış içerisinde yaşamış olmalarıdır. Kudüs için mücahit olması gereken gençler, orta yaşlılar veya ihtiyarların mukaddesatımızı, Resûlullah aleyhisselamı ve ashabı tartışılabilir hâle getirmeleri, üzerinde tefekkür edilmesi gereken afetlerden biridir.

Kardeşlerim,

Allah'a, Resûlullah'a ve dinimize dair şüphe uyandıran bütün dedikodular, "aslında böyleymiş..." diye güya bilimsel ve samimi bir şekilde, 'dini düştüğü durumdan kurtarma gayreti' olarak sergilenen tavırlar üç zarardan birini vermektedir: Müminlerin akidesini zayıflatmakta, ibadetleri çökertmekte ve bir vücut gibi olması gereken ümmeti parçalara bölmektedir. Akidemiz, ibadetimiz ve ümmetimiz şüphe dalgalarına karşı büyük bir taarruz altındadır.

Akidemiz taarruz altındadır ki bin dört yüz sene sonra, kadere imanın gerekli olmadığı cami minberlerinde konuşulabilmektedir. Bin dört yüz senedir iman edenlerin boşa iman ettikleri söylenebilmektedir. Bu duruma ses çıkarılmayınca bir süre sonra inkâr edilen, mezaradaki azap oldu. Bundan sonra sıratı inkâr geldi. Sonra cennetin-cehennemin bir özelliği 'tartışılabilir' oldu...

Her şüphe fırtınası önce akidemiz, sonra ibadetimiz ve en son da ümmetimizin vahdetinden koparıp almaktadır. Parçalanmış bir ümmet, ibadet yapamaz ve ibadet yapamayan ümmetin de akidesi sarsılmıştır.

Bilhassa ümmetimizin birlik umudu, heyecan kaynağı olarak gençlerimiz unutmamalıdır ki, münafık da güzel konuşur –üstelik Müslüman'dan daha güzel de konuşabilir. Ama münafık sabah namazında yoktur, ümmet için enerji harcamada ve fedakârlıkta yoktur; sadece edebiyatta vardır. Mümin ise öz konuşup çok iş yapar. Mümin, ailesiyle ilgilenmeye vakit bulamadan yaşarken münafığın keyfi yerindedir, makamı forsludur.

Ümmetimizin iki binli yıllardaki umudu olan gençler, çok konuşanı değil 'Resûlullah' diyeni, Ebu Hanife'yi örnek alanı ve ümmetimizin acısı-tatlısıyla bütün tarihini sahiplenen dinlemelidirler. Sözü dinlenecek olanlar bunlardır. Her konuşanı dinlerseniz, gevezelik zaten münafığın işidir ve münafık, alîmu'l-lisandır, bal akar ağzından. Ancak o bal, şifa vermez.

Şüpheler, Kur'an'ımızın ifadesiyle hem İblis'in hem de İblis'e yordakçılık eden insanların şüpheleridir. Çoğumuzun namazlarda okuduğu Nas suresinin bitişinde, *اللّٰذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ*, buyuruyor Rabbimiz: İnsanların göğüslerine vesvese akıtanlar; hem cinlerden hem insanlardan. Bu manzara çok nettir. Ümmetimizin gençleri hem şeytanın vesvesesi ve masallarından Allah'a sığınacak hem de şeytanlaşmış insanlardan.

Üstelik cin-şeytanlar, Ayetelkürsi okunan yerden kaçarlardı. Ama ümmet-i Muhammed'in bin dört yüz senesini ayıplı olarak takdim eden, Resûlullah aleyhisselama imanımızı şüpheli hâle getirmek isteyen o insan-şeytanları, yapacağını üstelik Ayetelkürsi okuyarak yapar! Dini kullanır. Şeytan tehlikelidir ama şeytana yordakçılık yapan insan-şeytan daha tehlikelidir.

Rabbimiz bu gerçeği, Kur'an'ının son ayeti yaptı ve insan bu sureyi hiç olmazsa günde bir defa okuyor. Demek ki melun İblis var, bir de ona yardımcı insan İblisler var. Belki okul okumuş, yazar-çizer kimselerdir de onlar... Bir insanın adı Ahmet-Mehmet de olsa, yaptığı şeytanlık ise eğer, Allah onu 'insanların şeytanı' olarak takdim ediyor bize. Gençlerin yüreğine ashab-ı kiram heyecanı vermek gerekirken ashabın saygınlığını gözlerde yitirilecek seviyeye taşımaya çalışanlar, hata yapsalar bile bir sevap alacak müçtehitlerimize karşı bizi gevşek duruma getirenlerdir onlar...

Kıymetli kardeşlerim,

İsrail yapsa yapsa Mescid-i Aksa'da namaz kılmamızı engelleyebilir. Belki bizi Mescid-i Aksa eteklerinde şehit edebilir en fazla. Nerede o izzet! Rabbimiz böyle bir şehadeti bize ve neslimize nasip etsin. Ama "insanların göğüslerine vesvese veren" o şüphe fırtınası sonucunda genç birinin; Aişe anamız, Muaviye, Ebu Bekir, Ömer, Ali, Ebu Zer -radiyallahu anhüm- hakkında kıyameti yaklaştıracak çılgın sözler söyleyebilmesi, elektrik hattına tutulup kendini kurtarmaması Mescid-i Aksa'ya saldırılmasından daha büyük bir afettir.

Yahudi'nin Kudüs'te öldürdüğü kimse, meleklerle birlikte Rabbine gider. Peki şüphe sarmalına tutulan nasıl gidecek?

Daha annesinin yardımı olmadan ayakta duramayacak yaştaki, abdestinde sıkıntısı olup olmadığı belli olmayacak kadar bilgi sıkıntısı içindeki gençlerin ashab-ı kiram ve şeriatımız hakkında atıp tutmaları, genç kızların Kur'an'ımızın sarih emirleri hakkında ileri geri konuşmaları ve Allah'ın onlara niye mirastan az pay verdiğini hayallerinden bile geçirebiliyor olmaları Rus mezaliminden ve İsrail despotizminden çok daha büyük bir acıdır.

Çünkü her giden şehidimiz, toprağımıza konmuş bir tapu belgesidir. Şehitlerimiz arttıkça şeriatımıza bağlılığımız artar. Ama şüphe fitnelere karşı elimiz kolumuz bağlı beklediğimiz zaman -maazallah- şeriatımızla bağımız zayıflar. Kalplerimizi, beyinlerimizi ve bilgi odaklarımızı kesin olarak ve en az Mescid-i Aksa gibi koruma altına almalıyız. Zira şeytan, insandan yardımcılarıyla birleşip camilerimizin kürsüsünde mikrofon başına geçebilmekte, ilahiyat fakültelerinde gündem olabilmekte, kadınların Yasin okumak için yaptıkları toplantıda ümmetimizin selef-i salihinini ve ashab-ı kiramı dillerine dolayabilecekleri cüret onlardan sadır olabilmektedir.

Şairin "hayâsızca akın" dediği şey artık internet üzerinden, bilgisayarla, ders görmek için gittiğin üniversite amfisinde, çay içmek için oturduğun arkadaşından geliyor. Dinimizin akidemizde, ibadetimizde ve ümmet mefhumumuzda oluşmuş çatlağını hiçbir gözyaşıyla harç yapıp dolduramayız. Zaten sizler de dikkat ediyorsunuzdur, küçücük bir vesveseye kapılan bir daha geri gelmiyor. Önce şeriatımızın küçük bir inceliğiyle oynayan, sonra daha büyük fitnelerle sürdürüyor uğraşını. Çünkü yüksek voltajlı bir elektrige kablonun en uç noktasından bir santimetre bile yaklaşırsan, bir saniye içinde o kendine çekmiş oluyor seni. Fitneler böyledir.

Bu büyük fitne furyasına karşı Allah'a söz vermeliyiz ki, değil bir fitnenin ortağı olmak, birileri böyle diyormuş diye naklini dahi yapmamalıyız, bir dedikodunun varlığını bile dillendirmemeliyiz. Zira ya bizi Allah'a ve cennete bağlayan akidemiz, ya da şeriatımızın ibadet olarak emrettiklerinden veya bir arada olması gereken heyecanlı ümmetimizden taviz verdirecektir.

Küfrün önünde sadece o güçlü görünecek diye ümmetimizin zayıf görünmesine aldırmayan, işte o insan-şeytanlardandır. Kendi holdingleşip ümmetimizi sefil bırakan, işte o insan-şeytanlardandır. İbadetlerimizin güçlenmesi, bir gün daha fazla oruç tutmamız ve her geçen gün daha takvali tutmamız gerekirken sırf kendisi keşifler yapmış gözükme için orucumuz hakkında vesvese üreten, işte o insan-şeytanlardandır. Ümmet olduğumuzu bir tek o gün hissedebildiğimiz haccımız hakkında dedikodu

üreten ve zayıflatıcı propaganda yapan ama o arada kendi şirketini de sürekli büyüten, işte o insan-şeytanlardandır.

Ümmetimiz elli seneden beri nasıl ki doğan her çocuğunu Mescid-i Aksa'yı kurtarma şuuruyla yetiştiriyorsa fitnelere karşı da yeni bir fitne ve şüphelere karşı yeni bir şüphe üretmeden ümmetimizin hazırlıklı olması için çalışılmalıdır. Çünkü artık dünya kâfirleri, Kur'an'ı ve ezanı yasaklamak yerine şüphelere yatırım yapıyorlar. Nasıl olsa ümmetin çocukları, "o şucu diğeri bucu" diye birbirlerini yiyorlar...

Altını net olarak çizmeliyiz ki gençler şehitlik hayalinden önce, dağılmamış ve korunmuş bir imanla yaşama mücadelesini hayal etmelidirler. Bugün dininizi korumanız, erken yaşta şehit olmanızdan daha iyidir. Ebu Zer'in, Ebu Hanife'nin, İmam Maturidî'nin, İmam Eşarî'nin imanı ile yaşıyor olmanız küfrü zelil etmek açısından çok daha değerlidir. Her birinizin, şeriatımızın temel dinamiklerini muhafaza eden bir kimlikle yaşıyor olması bu ümmet için büyük bir kazançtır.

Rabbimizden niyazımız ümmetimizin gençlerini, kıyamete kadar dinimizi taşıyacak temel halkalardan biri olarak kullanmasıdır.

Kardeşlerim,

Hepimizin çokça duyduğu, Tirmizî'nin ve İbni Mace'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifi yeniden düşünmeliyiz. Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in en çok tekrar ettiği dualardan biri şuydu: **اللَّهُمَّ تَنْبِثْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ** "Allah'ım, kalbimi dinin üzere sabit kıl."

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem böyle bir duayı niye yapmış olabilir? Bunu söyleyen Sidretü'l-Münteha'nın sahibi değil mi? Cebrail aleyhisselamın karşısında duran değil mi? Âlemlere rahmet olarak gelmiş ve cinlerin dahi kurtarıcısı olan, dünyada yaşarken cenneti-cehennemi görmüş olan değil mi?

Kalpler kayar, bozulur... ama o kalp bozulur muydu? O kalbe bir şey olur muydu?

Olur veya olmaz, namazı bize öğrettiği gibi tehlikenin boyutu ve yönünü de öğretmiştir Resûlullah Efendimiz. Çünkü o peygamberdir ve vazifesi budur. Babası ehl-i tarik olduğu ve kendisi de geçen sene ders aldığı, hafız olduğu, Arapça bildiği için kendisini ebedî İslam garantili gören kimse bu hadis-i şerif için ne diyebilir? Âlim dediğimiz kimseleri bu standarda vurduğumuzda nasıl gözüküyorlar?

Hiçbirimiz imanını elinden kaçırmayacak insanlar değiliz. Böyle zannetmek, kopuşun başlangıcıdır zaten. Buradan şu noktaya geliriz: Şüphe tehlikesini akidemiz, ibadetimiz ve ümmetimizin birliğini yıkacak şekilde bize isabet etmekten uzak göremeyiz. Bize namaz, hac ve cihat öğreten Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, kalbini dini üzere sabit kılmasını Rabbinden dilemiş ve bize de söylemiştir. Üstelik sahabi, bu dua kadar tekrar ettiği başka bir duası olmadığını söylüyor Efendimiz'in.

Demek ki ümmetimizin tehlikelerinden biri de rehavet. Rehavet, yani tehlikeyi uzakta görmek. Abdesti bozulanın namazının da bozulacağını bize kim öğrettiyse kalplerin bozulabileceğini de o öğretiyor. Dinimizi böyle yaşamaya mecburuz ve herhangi bir şekilde başka bir yörüngeye çekemeyiz. Çekersek, kendi başımıza çorap örmüş oluruz.

Cahillerin, fıkıh okumayanların, 'imam hatip' bitirmemişlerin tehlikede ama bir şeyler okuyup yazanların rahat olduğunu da düşünmemeliyiz. Emin olunuz ki, 'okumamışlar' pek de tehlikede değillerdir. Çünkü o zavallılar; Allah, Peygamber, cennet, cehennem bilir. Cennetin kapısı olup olmadığı gibi soruların karşılığı yoktur onlarda ve tertemiz imanları vardır —'çok şey' bilmedikleri için.

Pazarlama konusu yapıp borsa oluşturacak kadar bilgisi olanlar içindir Efendimiz'in duası. Bilgi arttıkça risk artar. Biraz bilen, biraz tehlike altındadır. On katlı apartmanın birinci katından düşenin ayağı, ikinci katından düşenin beli kırılır.

Bu açıdan meselemiz, çok-az bilmek de değildir; temiz bilmek veya bilmemektir. Oryantalistlerden değil, ümmetimizin selefinden öğrenilmiş bilgilerle temiz ve Allah ile Peygamber adına öğretilmiş bilgilerle Müslüman kalmaktır gayemiz. Şüphe fırtınasına karşı tehditleri, bilmeyenlere değil bilenlere yönelik addetmek gerekir. Bu da rüzgârın estiği yönü bilip yelkeni ona göre açmayı gerektirir.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.